ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 180 mk., miesięczna 70 mk. — Poszczególny numer 10 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 20.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 30.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Gazeta Gdańska" Tow Akc., Gdańsk.

Nr. 83. | Puck, środa, dnia 23 listopada 1921 r. | Rok 35.

Część Urzędowa

Treść:

738.

USTAWA

z dnia 4 października 1921 roku w przedmiocie obciążeń hipotecznych w walucie zagranicznej polskich statków handlowych morskich.

Art. 1. W celu zapoczątkowania i spotęgowania rozwoju ojczystej marynarki handlowej, jakoteż w celu ułatwienia obywatelom polskim nabywania statków handlowych morskich upoważnia się Rząd do udzielania osobom fizycznym i prawnym zezwolenia na obciążenie hipoteczne należących do nich polskich statków handlowych morskich w walucie zagranicznej.

Art. 2. Zobowiązania te mogą być zaciągane na przeciąg czasu nie dłuższy niż lat 15.

Art. 3. Zezwolenia udziela Ministerstwo skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu oraz ministrem spraw wojskowych.

Art. 4. Zobowiązania, zaciągnięte na mocy niniejszej ustawy w walucie zagranicznej, jakoteż ich wszystkie przynależytości nie podlegają przymusowemu przerachowaniu na obecną lub przyszłą walutę polską.

Art. 5. W wypadkach, powodujących utratę praw polskiego statku handlowego morskiego, zobowiązania hipoteczne w walucie zagranicznej winny być pokryte przez właścicieli statku niezwłocznie, o czem przy zaciągnięciu zobowiązania wnieść należy odpowiednie zastrzeżenie w księdze rejestru polskich statków morskich.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się ministrowi przemysłu i handlu w porozumieniu z ministrem spraw wojskowych oraz z ministrem skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia; jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z jej postanowieniami.

Marszałek: **Trąmpczyński.**
Prezydent ministrów: **A. Ponikowski.**
Minister przem. i handlu: w. z. **Henryk Strasburger.**
Minister spraw wojskowych: **Sosnkowski.**
Minister skarbu: **Michalski.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 10 listopada 1921 r.

Lipski, starosta.

739.

ROZPORZĄDZENIE

Rady ministrów z dnia 26 września 1921 roku w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. Rz. P. nr. 31, poz. 183) Rada ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Likwidacji podlegają wszelkie majątki ruchome i nieruchome, w myśl postanowień traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 roku, z wyjątkiem przedmiotów i pretensji, które na mocy praw, obowiązujących w poszczególnych okręgach sądowych wolne są od egzekucji.

§ 2. Komitet likwidacyjny, powziąwszy uchwałę o zastosowaniu likwidacji do majątku, prawa lub interesu, ogłasza o tem w „Monitorze Polskim".

W razie powzięcia uchwały, że ma nastąpić likwidacja nieruchomości lub dziedzicznego prawa budowania, przewodniczący komitetu likwidacyjnego równocześnie z ogłoszeniem stawia wniosek o zapisanie tej uchwały w księgach hipotecznych, względnie w księdze gruntowej, — ewentualnie po jej założeniu.

§ 3. W przeciągu miesiąca od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim" w myśl poprzedniego paragrafu osobom zainteresowonym przysługuje prawo zgłoszenia do właściwego komitetu likwidacyjnego sprzeciwów co do możliwości stosowania likwidacji. Sprzeciwy, zgłoszone w powyższym terminie, podlegają rozpatrzeniu komitetu likwidacyjnego, który, w ra-

zie uznania sprzeciwu za uzasadniony, może znieść, względnie zmienić poprzednią uchwałę.

Zgłoszenie sprzeciwu nie wstrzymuje postępowania likwidacyjnego.

Niezgłoszenie sprzeciwu w czasie powyżej przepisanym powoduje, że postępowanie likwidacyjne ma taki skutek, jak gdyby zgłoszono nieuzasadnione sprzeciwy, a osobie, przeciwko której skierowaną jest uchwała o stosowaniu likwidacji, przysługuje jedynie prawo do sumy, uzyskanej z likwidacji, z zastrzeżeniem praw osób trzecich wobec odbiorcy tej sumy.

§ 4. Po powzięciu uchwały o sposobie likwidacji majątku, prawa lub interesu, komitet likwidacyjny ogłasza o tem w „Monitorze Polskim" i zawiadamia właściciela likwidowanego przedmiotu lub jego zastępcę listem poleconym pod adresem, który posiada komitet likwidacyjny.

O ile komitet likwidacyjny nie jest w posiadaniu adresu właściciela likwidowanego majątku, prawa lub interesu, albo jego zastępcy, wystarcza ogłoszenie.

Uchwała odnosi skutek prawny po upływie trzech dni od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

§ 5. Komitet likwidacyjny w wypadkach, kiedy to uzna za wskazane, władny jest zażądać od właściciela likwidowanego przedmiotu lub jego zastępcy osobistego stawienia się, jakoteż żądać od nich złożenia na piśmie lub osobiście wszelkiego rodzaju informacji i wyjaśnień, dotyczących likwidowanego przedmiotu.

W razie nieuzasadnionego niestawienia się właściciela likwidowanego przedmiotu lub jego zastępcy, lub też niezłożenia na piśmie żądanych informacji i wyjaśnień, właściciel traci prawo sprzeciwu co do faktycznych stwierdzeń, dokonanych w postępowaniu likwidacyjnem.

Uznanie niestawienia się za uzasadnione należy do kompetencji komitetu likwidacyjnego.

§ 6. Likwidacja majątków nieruchomych obejmuje wszelki majątek ruchomy, stanowiący przynależność danej nieruchomości, o ile nie nastąpiło wyłączenie na podstawie sprzeciwu w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Przysługujące mężowi prawo zarządu i użytkowania nie stoi na przeszkodzie likwidacji majątku żony; majątek dzieci może być zlikwidowany bez względu na prawa rodzicielskie względem tego majątku.

§ 8. Przy likwidacji przez zatrzymanie na rzecz Państwa nieruchomości obciążonej prawami rzeczowemi, wszystkie zobowiązania, wynikające z tych praw, z wyjątkiem praw, które zostały zapisane w księgach hipotecznych, względnie w księdzie gruntowej wbrew przepisom ustawy z dnia 4 marca 1920 roku o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich (Dz. U. R. P. nr. 25, poz. 153) przechodzą na Państwo Polskie.

Przy likwidacji takiej nieruchomości komitet likwidacyjny, po dokonaniu jej oceny, potrąca z tej oceny wartość przechodzących na Państwo Polskie zobowiązań, wynikających z praw rzeczowych.

Właściwa władza winna bezzwłocznie piśmiennie zawiadomić wierzyciela o przejściu prawa własności z nadmienieniem, iż w razie niewniesienia sprzeciwu w przeciągu miesiąca, licząc od dnia wysłania zawiadomienia, także osobista odpowiedzialność wobec wierzyciela przechodzi na skarb Państwa Poslkiego.

§ 9. Przy likwidacji w drodze zatrzymania przedmiotów na rzecz Państwa przechodzi własność przedmiotu na Państwo w 3 dni po ogłoszeniu uchwały w Monitorze Polskim.

Równocześnie z ogłoszeniem komitet likwidacyjny zawiadamia dotychczasowego właściciela o uchwale listem poleconym, skierowanym do niego pod adresem przez niego podanym, lub w razie niewskazania adresu pod jego nazwiskiem do miejscowości, w której się likwidowany przedmiot znajduje.

W uchwale komitetu likwidacyjnego należy:

a) wymienić imię i nazwisko właściciela likwidowanego przedmiotu,

b) wyszczególnić likwidowany przedmiot przy — nieruchomościach według ksiąg hipotecznych, względnie według księgi gruntowej,

c) oznaczyć cenę likwidowanego przedmiotu,

d) przy nieruchomościach wyszczególnić prawa rzeczowe osób trzecich na rachunek Państwa przejęte, oraz sumę na jaką wartość każdego prawa ustaloną została.

Obciążenia, niewymagające zapisu w księdze gruntowej, obciążają nadal nieruchomość i nie potrzeba ich wymieniać w uchwale,

e) ustanowić sumę kosztów postępowania likwidacyjnego obciążających właściciela zlikwidowanego przedmiotu.

§ 10. W 3 dni po ogłoszeniu uchwały, wspomnianej w poprzednim paragrafie, przechodzą na Państwo prawa i obowiązki, wynikające z tytułu własności przedmiotu.

§ 11. Przy likwidacji drogą zbycia przedmiotu przez dotychczasowego właściciela, prawo własności przechodzi na nowonabywcę w trybie wskazanym przez ustawy i rozporządzenia, obowiązujące w miejscu, w którem się odnośny przedmiot znajduje.

§ 12. Wykreślenie wszelkich wpisów w księgach hipotecznych, względnie w księgach gruntowych w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia a także wpisów, dokonanych wbrew przepisom ustawy z dnia 4 marca 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich, oraz dokonywanie wpisu uchwał o przeznaczeniu na likwidację, o przepisaniu tytułu własności na nowonabywcę — następuje na wniosek przewodniczącego komitetu likwidacyjnego.

§ 13. Wszelkie koszta postępowania likwidacyjnego ponosi właściciel likwidowanego majątku, prawa lub interesu, w granicach sum uzyskanych z likwidacji.

Wysokość kosztów określa komitet likwidacyjny.

§ 14. Likwidacja majątków, praw i interesów zakwalifikowanych do likwidacji przez sprzedaż przymusową nastąpi na zasadach przepisów dodatkowych.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent ministrów: **A. Ponikowski.**

Prezes Gł. Urzędu Likw.: w. z. **J. Karśnicki.**

Minister sprawiedliwości: **Sobolewski.**

Minister b. dzielnicy pruskiej: **Dr. J. Trzciński.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 10 listopada 1921 r.

L i p s k i, starosta.

740.

OBWIESZCZENIE

ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 29 września 1921 roku w sprawie sprostowania omyłki w rozporządzeniu ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 12 sierpnia 1921 roku o wyborach do sejmików powiatowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

W tekście rozporządzenia ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 12 sierpnia 1921 r. o wyborach do sej-

ników powiatowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. nr. 71, poz. 492) prostuje się niniejszem następującą omyłkę:

„W ustępie 1 § 18 zamiast §§ 48 — 112 i § 131 ordynacji powiatowej... i t. d. winno być: „§§ 84 — 112 i § 131 ordynacji powiatowej... i t. d.“.

Minister b. dz. pr.: **Dr. J. Trzciński.**

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 10 listopada 1921 r.

Lipski, starosta.

741.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra b. Dzieln. Pruskiej z dnia 17 września 1921 r. w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, w przedmiocie dokonywania rachunków pomiędzy kasami chorych b. dzieln. pruskiej a Skarbem Państwa.

Na mocy art. 6 ust. d ustawy z 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw 64 poz. 385) i art. 102 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby (Dz. Ust. nr. 44 poz. 272) postanawia się co następuje:

§ 1. Celem dokonywania rachunku pomiędzy kasami chorych a Skarbem Państwa na podstawie art. 48 ustawy o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby z dnia 19 maja 1920 r. (Dziennik Ust. Rzeczypospolitej Polskiej nr. 44 poz. 272) co do świadczeń udzielanych w myśl art. 30 ustęp I lit. b i c, art.33 ust. I lit. c i art. 36 ustęp I tejże ustawy, kasy chorych na terytorjum byłej dzielnicy pruskiej będą przedstawiać właściwym urzędom ubezpieczeń wykazy podług wzorów wydanych przez Ministerstwo b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 2. Wykazy winny być przedkładane za wypadki, w których świadczenia zostały już całkowicie udzielone, co pół roku: po 1 lipca i po 1 stycznia.

Pierwszy okres obejmuje czas od 1 października 1920 r. do 30 czerwca 1921 r.

Wykazy winny być zestawione oddzielnie dla położnic a oddzielnie dla innych osób.

Wraz z wykazem winny być przedkładane dokumenty dowodowe, mianowicie: metryki, poświadczenia akuszerek co do karmienia przez położnicę i kwity. Zarząd kasy chorych winien poświadczyć, że położnice były członkami kasy w czasie, przewidzianym w art. 30 ustęp 2 wzgl. art. 31 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. oraz, że wysokość świadczeń odpowiada odnośnej grupie zarobkowej względnie, że położnice należą do rodzin członków obowiązkowo ubezpieczonych i że wszystkie warunki, przewidziane w art. 33 ustawy z dnia 19 maja 1920 r., zostały wypełnione.

§ 3. Urzędy ubezpieczeń zbadają przedłożone im wykazy. Jeżeli wykazane świedczenia odpowiadają przepisom ustawy z dnia 19 maja 1920 r. i statutu odnośnej kasy, urząd ubezpieczeń stwierdzi to poświadczeniem na wykazie i wyasygnuje kwotę, którą należy wypłacić kasie chorych przez właściwą kasę skarbową.

Wykaz świadczeń z asygnacją urząd ubezpieczeń przesyła kasie skarbowej celem wypłacenia wyasygnowanej kwoty.

Dokumenty dowodowe przechowują urzędy ubezpieczeń, kasy chorych zaś winny przechowywać numerowane bruljony wykazów w osobnej teczce.

§ 4. Jeśli urząd ubezpieczeń uważa za nieuzasadnione uprawnienia do świadczeń lub wysokość tychże, skreśla podaną w wątpliwość pozycję i poprawia odpowiednio kwotę łączną. O słuszności zakwestjonowania rozstrzyga ostatecznie na wniosek kasy chorych właściwy wyższy urząd ubezpieczeń. Po rozstrzygnięciu wyższego urzędu ubezpieczeń kasa chorych umieszcza zakwestjonowany wydatek w następnym wykazie, jeśli wyższy urząd ubezpieczeń uznał uprawnienie do poboru lub wysokości świadczeń.

§ 5. Kasy skarbowe winny wypłacać kasom chorych kwoty, wyasygnowane przez urzędy ubezpieczeń, i donosić najpóźniej do 1 marca każdego roku Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej o wysokości wypłat, uskutecznionych na mocy niniejszego rozporządzenia za rok ubiegły.

§ 6. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej
w z. **Wachowiak.**
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych urzędów.
Puck, dnia 10 listopada 1921 r.

Lipski, starosta.

742.

OBWIESZCZENIE

wojewody pomorskiego w sprawie służby jednorocznej absolwentów 6 kl. szkół wydziałowych w b. dzieln. pr.

W myśl reskryptu Min. b. dz. pr. Dep. 5 l. dz. 5a II — 1670|21 z dnia 21 października 1921 r. donoszę, że Ministerstwo spraw wojsk. przyznało absolwentom obecnych szkół wydziałowych na terenie b. dzielnicy pruskiej prawo do jednorocznej służby wojskowej.

Toruń, 5 listopada 1921.
Wojewoda pom.: z p. Dr. Chmielecki.

Powyższe podaję do wiadomości ogółu.
Puck, 12 listopada 1921.

Lipski, starosta.

743.

OKÓLNIK

Wojewody Pomorskiego w sprawie kradzieży polnych i nieostróżnego obchodzenia się z ogniem.

Wobec powtarzających się często szkód czynianych w ziemiopłodach, jak kradzież zboża, artykułów okopowych, obrywanie liści buraków cukrowych, deptanie zasiewów jako i nieostróżnego obchodzenia się z ogniem w bliskości zbiorów zboża i słomy, przypominam Urzędom podległym obowiązujące pod tym względem przepisy i polecam ścisły nadzór nad ich przestrzeganiem.

Odwołuję się mianowicie na §§ 123, 242 i 243 p. 5 i 6 K. K., 14, 15, 18 — 23 i 28 p. 1 i 2 ustawy dot. policji polnej i leśnej, z dnia 1 kwietnia 1880 (Zb. pr. ust. str. 230), oraz § 368 p. 5 — 9 K. K., oraz na okólnik tutejszy nr. 73 z 25 kwietnia r. b. — IIIa — 30|21.

Ponieważ szkodnicy często zaopatrzeni są w broń, zwracam uwagę na odnośne przepisy karne, a mianowicie na §§ 123 ust. 2, 243 l. 5 i 376 p. 9 i 10 K. K. oraz na ewent. wydane na podstawie orędzia ministerjalnego z 22 stycznia 1891 (M. Bl. str. 27) i z 13 listopada 1903 (M. Bl. str. 263) rozporządzenie policyjne, dot. zakazu lub ograniczenia noszenia broni.

W wypadkach masowych kradzieży i gdzie siły policyjne i zwykłe ich urzędowanie okazałyby się niewystarczającemi należy w porozumieniu się z Urzędem Wojewódzkim urządzić obławy i w razie potrzeby zażądać za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego pomocy wojskowej.

Toruń, dnia 8 października 1921 r.

Wojewoda Pomorski:
Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 14 listopada 1921 r.

Lipski, starosta.

744.

Dotyczy uszkodzenia urządzeń telegraficznych i telefonicznych.

Do wszystkich Pp. Wojtów, Sołtysów, przeł. obszarów dworskich i Komendy Pol. Państw.

Urząd pocztowy donosi mi, że wypadki złośliwego uszkodzenia urządzeń pocztowych telegraficznych i telefonicznych jako to zrywanie napisów polskich przerywanie przewodów telegraficznych oraz kradzieży drutów z przewodów i rozbijanie izolatorów nie ustają.

Ostatnio, w czasie od dnia 15 wieczór do 17 bm. zerwał nieznany sprawca (lub sprawcy) i skradł około 150 m. podwójnego drutu bronzowego, nie daleko od Mrzezina na linji telefonicznej prowadzającej z Ajentury pocztowej w Rekowie do stacji abonentowej nr. 2 „Gdańska Torfiarnia“

Panowie sołtysi i przeł. obsz. dworskich zwrócą mieszkańcom gminy uwagę na obwieszczenie moje z dnia 27|IX r. b. (Oręd. Urzędowy nr. 67 poz. 612).

Puck, dnia 31 października 1921 r.

Lipski, starosta.

745.

Dotyczy podwyższenia kosztów za utrzymanie ubogich w zakładzie dla krajowych ubogich w Chojnicach.

Starostwo Krajowe Pomorskie donosi pismem z dnia 31 października 1921 r. L. dz. III. U. 5387|21, że koszta utrzymania dla ubogich gminnych w zakładzie dla krajowych ubogich w Chojnicach podwyższa się od dnia 1 listopada rb. na 200 mk. dziennie.

Puck, dnia 9 listopada 1921 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Lipski, starosta.

746.

OBWIESZCZENIE
w sprawie przydziału nafty.

Niniejszem podaję do wiadomości, iż wedle rozporządzenia Min. b. dz. pr. Depart. Aprow. w Poznaniu z dnia 14 września 1921 r. nr. R. N. 468|21 przydział i podział nafty na miesiące sierpień–wrzesień jest ostatnim podziałem, przeprowadzonym przez Ministerstwo i Starostwo.

W przyszłości zaopatrywanie ludności w naftę odbywać się będzie na zasadach wolnego handlu przez organizacje prywatno-handlowe, a mianowicie przez firmę: Towarzystwo Przemysłu Naftowego Bracia Nobel w Poznaniu Wały–Jana III nr. 12 i Spółkę z ogr. odp. „Karpaty“ w Poznaniu ul. Mickiewicza 36.

Puck, dnia 7 listopada 1921 r.

Lipski, starosta.

747.

NOMINACJA
przełożonego obszaru dworskiego w Lubocinie.

Niniejszem mianuję pana P. Nowaka, administratora domeny Lubocino, przełożonym obszaru dworskiego Lubocino.

Puck, dnia 9 listopada 1921 r.

Lipski, starosta.

748.

OBWIESZCZENIE
Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Toruniu w sprawie wyjazdu robotników i górników do Francji.

Stosownie do rozporządzenia w okólniku nr. 120 Województwa Pomorskiego podaję do łaskawej wiadomości, że transport górników i robotników zwyczajnych do prac w kopalni, węgla do Francji odjeżdża dnia 23 bm. o 3-ciej godzinie po połndniu z Torunia do Poznania.

Dalsze transporty odbywać się będą co 10 dni t. j. 10, 29 i 30 każdego miesiąca. Górnicy i pracobiorcy zwyczajni, którzy mają zamiar wyjechać, są zobowiązani na kilka dni przed odjazdem zgłosić się w najbliższym P. U. P. P. dla zarejstrowania się i otrzymania wykazu na zniżkę 50% ceny biletu kolejowego.

Górnicy (Hauerzy), którzy posiadają conajmniej 10-cie letnią praktykę kopalni węgla w Westfalji i są wolni od wyszczególnionych chorób w załączonych warunkach przyjęcia do pracy mogą wyjeżdżać z rodziną.

Toruń, dnia 9 listopada 1921 r.

Kierownik Urzędu
Piwowar.

Warunki przyjęcia
dla górników i robotników zwyczajnych wyjeżdżających do prac w kopalni węgli we Francji.

1. Górnicy, którzy mają za sobą praktykę w kopalni conajmniej 5-cio letnią i wyżej do lat 45 (Hauer).
2. Górnicy, którzy mają za sobą praktykę w kopalni conajmniej 3 lat do lat 40 (Lehrhauer).
3. Górnicy, którzy parę miesięcy pracowali w kopalni pod ziemią (Schlepper) również do lat 40.
4. Robotnicy zwyczajni, nie wykwalifikowani, którzy chcieliby pracować w kopalni pod ziemią do lat 35-ciu wzgl. 36-ciu.

Górników i robotników zwyczajnych poniżej lat 20 Misja Francuska nie przyjmuje.

Z powodu ograniczenia liczby w przyjęciu robotników zwyczajnych prosimy skierowywać do każdego transportu zapisanych u siebie górników i robotników dzieląc na połowę i wyżej wymienionych kategoryj i tak: np. jeśli jest 10-ciu górników z 1 i 2 kategorji, natenczas może być z 3 i 4 kategorji również 10-ciu.

Ograniczenie to odnosi się tylko do robotników zwyczajnych górników, zaś wszystkich 3 kategorji przyjmujemy bez ograniczenia tak, że może ich być jaknajwięcej.

Do wyjazdu winien każdy robotnik posiadać:

Wykaz osobisty z fotografją a do lat 25 pozwolenie od P. K. U. i papiery pracy o ile takowe posiadają.

Zwracamy uwagę, że tylko zupełnie zdrowi mogą liczyć na przyjęcie przez Misję Francuską w Poznaniu. Chorzy na rupturę, lub skłonni do ruptury, żyły kurczowe, słaby wzrok, choroba weneryczna, inwalidzi wojenni, kalecy i t. p. są zupełnie wykluczeni.

Poznań, dnia 26 września 1921 r.

Delegat Misji Francuskiej:
Zarński.
